

Sygn. akt III AUa 335/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 grudnia 2020 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Barbara Białecka (spr.)
Sędziowie:	Gabriela Horodnicka-Stelmaszczuk Urszula Iwanowska
Protokolant:	St. sekr. sąd. Edyta Rakowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 1 grudnia 2020 r. w S.

sprawy M. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w N.

o emeryturę pomostową

na skutek apelacji ubezpieczonego

od wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie

z dnia 29 lipca 2020 r., sygn. akt VI U 1708/19

oddala apelację.

Urszula Iwanowska	Barbara Białecka	Gabriela Horodnicka-Stelmaszczuk
-------------------	------------------	----------------------------------

Sygn. akt III AUa 335/20

UZASADNIENIE

Decyzją z 29 maja 2019 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w N., po rozpoznaniu wniosku z 23 sierpnia 2018 roku, odmówił przyznania M. S. prawa do emerytury pomostowej. Do pracy w warunkach szczególnych organ nie uwzględnił okresów od 1 czerwca 1991 roku do 31 sierpnia 2000 roku, z powodu braków w świadectwie wykonywania pracy w szczególnych warunkach z dnia 24 sierpnia 2000 roku, a także okresu od 15 września 2004 roku do 31 grudnia 2004 roku i od 3 stycznia 2005 roku do 31 maja 2006 roku, ponieważ pracodawca nie podał podstawy prawnej. Powołując się na art. 49 ustawy o emeryturach pomostowych organ wskazał, że na dzień 1 stycznia 2009

roku ubezpieczony nie udowodnił okresu pracy w szczególnych warunkach i w szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy pomostowej, wynoszącego co najmniej 15 lat. Do pracy w warunkach szczególnych nie zostały zaliczone okresy od 15 września 1976 roku do 2 października 1978 roku, od 3 października 1980 roku do 31 maja 1991 roku, od 1 czerwca 1991 roku do 24 sierpnia 2004 roku, od 15 września 2004 roku do 31 grudnia 2004 roku, od 3 stycznia 2005 roku do 31 maja 2006 roku, ponieważ pracodawcy nie potwierdzają, że w powyższych okresach ubezpieczony wykonywał pracę wymienioną w załączniku 1 lub 2 do ustawy o emeryturach pomostowych.

Od powyższej decyzji odwołanie złożył ubezpieczony wnosząc o jej zmianę. W uzasadnieniu wniesionego odwołania ubezpieczony wskazał, że pracował do 31 sierpnia 2000 roku w (...) (...) W. (...) S. oraz (...) sp. z o.o. N. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, gdzie wykonywał pracę na stanowisku: spawacz elektryczny i spawacz gazowy – praca na wysokości i do 50 metrów, prace te były wykonywane na remontach i modernizacji elektrofiltrów, kotłów, młynów na terenie (...), (...), (...) oraz poza granicami kraju w Niemczech. Ubezpieczony podniósł także, że zgodnie z wykazem stanowiącym załączniki do Zarządzenia nr 17 Ministra Górnictwa i Energetyki z dnia 12 sierpnia 1983 roku w sprawie określenia stanowisk pracy w resorcie górnictwa i energetyki, na którym są wykonywane prace w szczególnych warunkach – wykonywał on pracę spawacza wskazaną pod poz. 12 pkt 10.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania z uzasadnieniem jak w zaskarżonej decyzji.

Wyrokiem z dnia 29 lipca 2020 r. Sąd Okręgowy w Szczecinie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oddalił odwołanie.

Sąd Okręgowy ustalił, że ubezpieczony M. S. urodził się w dniu (...), wniosek o emeryturę pomostową złożył w dniu 23 sierpnia 2018 roku. W okresie od 15 września 1976 do 31 maja 1991 roku ubezpieczony zatrudniony był w (...) we W.. Następnie, w okresie od 1 czerwca 1991 do 31 sierpnia 2000 roku ubezpieczony zatrudniony był w (...) na stanowisku spawacza. Biuro pracodawcy znajdowało się na terenie (...) (...), a praca była wykonywana na terenie tej (...) oraz trzech innych, a także na terenie (...) w drugiej połowie lat 90-tych. W (...) ubezpieczony spawał kadłuby statków na pochylni. Do zadań M. S. należało spawanie zarówno konstrukcji stalowych, słupów energetycznych, rur i kanałów wentylacyjnych wewnątrz i na zewnątrz. Pracował on przy remoncie kotłów energetycznych, była to praca wewnątrz kotłów z narażeniem na wysoką temperaturę i zapylenie. Remonty zaczynały się od marca i kończyły jesienią. W (...) było osiem kotłów, które były remontowane na zmianę. Remontowano też kotły w innych elektrowniach. W przypadku awarii remonty zdażały się w ciągu całego roku. Ubezpieczony wykonywał pracę zarówno na zewnątrz jak i wewnątrz takich konstrukcji w proporcji czasu pracy - poł na pół.

W okresie od 1 czerwca 2006 roku do 31 stycznia 2013 roku i od 12 kwietnia 2013 roku do 10 listopada 2014 roku oraz od 8 czerwca 2015 roku do 31 stycznia 2016 roku ubezpieczony pracował w Niemczech w stoczni, w tym okresie składki na ubezpieczenie społeczne były opłacane w Niemczech. W okresie od 4 listopada 2016 roku do 3 lutego 2017 roku i od 4 lutego 2017 roku do 12 kwietnia 2017 roku ubezpieczony zatrudniony był w (...) - M. K. na stanowisku spawacza. Ubezpieczony remontował statki i barki w Ś.. Ubezpieczony pracował w różnych warunkach, w tym w razie potrzeby w ciasnych pomieszczeniach ze słabą wentylacją.

W okresach od 18 kwietnia 2017 roku do 17 lipca 2017 roku i od 18 lipca 2017 roku do 17 września 2019 roku M. S. zatrudniony był w (...) Sp. z o.o. na stanowisku spawacza konstrukcji stalowych. Ubezpieczony w czasie tego zatrudnienia spawał podstawy do transportu wiatraków i podstawy do transportu śmigieł, nie spawał wiatraków. Po 2008 roku w Polsce ubezpieczony nie wykonywał **stale i w pełnym wymiarze czasu pracy** prac określonych w pkt 28 wymienionych w załączniku nr 1 do ustawy o emeryturach pomostowych tj. **prac bezpośrednio przy spawaniu łukowym lub cięciu termicznym w pomieszczeniach o bardzo małej kubaturze, z utrudnioną wentylacją** (podwójne dna statków, zbiorniki, rury itp.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych, wydając zaskarżoną decyzję ustalił, że łączny staż ubezpieczeniowy wnioskodawcy wynosi 35 lat 8 miesięcy i 12 dni okresów składkowych i nieskładkowych, 9 lat i 11 miesięcy okresów zagranicznych

Sąd Okręgowy ocenił, że odwołanie ubezpieczonego nie zasługiwało na uwzględnienie. Jako podstawę prawną rozstrzygnięcia wskazał treść przepisów art. 3, art. 4 i art. 49 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 roku o emeryturach pomostowych (t.j. Dz.U. z 2018 r. poz. 1924 ze zm.). Wskazał, iż ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynika, iż po 31 grudnia 2008 roku ubezpieczony **nie wykonywał** prac w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, **w rozumieniu art. 3 ust.1 i 3**. Podczas zatrudnienia u polskich pracodawców – w (...) (od 4 listopada 2016 roku do 3 lutego 2017 roku i od 4 lutego 2017 roku do 12 kwietnia 2017 roku) oraz (...) Sp. z o.o. (od 18 kwietnia 2017 roku do 17 lipca 2017 roku i od 18 lipca 2017 roku do 17 września 2019 roku) ubezpieczony nie wykonywał stałe i w pełnym wymiarze czasu pracy, prac określonych w pkt 28 wymienionych w załączniku nr 1 do ustawy o emeryturach pomostowych tj. - prac bezpośrednio przy spawaniu łukowym lub cięciu termicznym w pomieszczeniach o bardzo małej kubaturze, z utrudnioną wentylacją (podwójne dna statków, zbiorniki, rury itp.). W firmach tych ubezpieczony wykonywał prace spawalnicze, w (...) Sp. z o.o. spawał podstawy do transportu wiatraków i podstawy do transportu śmigieł, a w (...) remontował statki i barki w Ś., pracował w różnych warunkach w tym w ciasnych pomieszczeniach ze słabą wentylacją, jednakże praca taka winna być wykonywana stałe i w pełnym wymiarze czasu pracy a sam ubezpieczony na rozprawie w dniu 29 lipca 2020 roku przyznał, że nie pracował w Polsce w warunkach określonych w punkcie 28 załącznika nr 1 do ustawy pomostowej.

Sąd Okręgowy, odnosząc się do pracy wykonywanej przez ubezpieczonego w Niemczech wyjaśnił, że nawet jeśli ubezpieczony wykonywał pracę w szczególnych warunkach wymienioną w załącznikach do ustawy pomostowej w Niemczech to z powodu wykonywania jej poza granicami kraju i bycia tam ubezpieczonym okres ten nie może być zaliczony przy ustalaniu prawa do emerytury pomostowej jako okres pracy w warunkach szczególnych lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy.

Sąd I instancji doszedł także do przekonania, że zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie pozwolił na ustalenie, że prace wykonywane przez ubezpieczonego w okresie przed 1 stycznia 2009 roku – prace spawacza – były pracami w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych. Nie można było ustalić, że praca ubezpieczonego była wyłącznie pracą z pkt 28 załącznika nr 1 do ustawy o emeryturach pomostowych tj. - pracą bezpośrednio przy spawaniu łukowym lub cięciu termicznym w pomieszczeniach o bardzo małej kubaturze, z utrudnioną wentylacją (podwójne dna statków, zbiorniki, rury itp.). Ubezpieczony co prawda spawał także w opisanych powyżej warunkach jednakże nie czynił tego stałe i w pełnym wymiarze czasu pracy, co wynika wprost z zeznań ubezpieczonego i świadków wskazujących, że prace były wykonywane „poł na pół” zarówno na zewnątrz jak i wewnątrz.

W ocenie Sądu Okręgowego nie budziło wątpliwości interpretacyjnych, że praca wykonywana przez ubezpieczonego w czasie zatrudnienia w (...) nie była pracą w warunkach szczególnych w rozumieniu przepisów ustawy o emeryturach pomostowych. Przy czym, nawet gdyby przyjąć, że przez połowę czasu pracy jako spawacz ubezpieczony spawał w pomieszczeniach o bardzo małej kubaturze, z utrudnioną wentylacją, to i tak łączny okres wykonywania takiej pracy byłby krótszy od wymaganych 15 lat.

Powyższy wyrok w całości zaskarżył ubezpieczony podnosząc jednocześnie zarzuty naruszenia:

1. Przepisów postępowania cywilnego, co miało wpływ na wynik postępowania, tj.

- art. 233 § 1 k.p.c. poprzez błędne przyjęcie, że ubezpieczony nie wykonywał pracy w warunkach szczególnych w okresie od 1.06.2006 r. do 31.01.2013 r. i od 12.04.2013 r. do 10.11.2014 r. oraz od 8.06.2015 r. do 19.01.2016 r. w myśl ustawy o emeryturach pomostowych, w przypadku gdy praca ubezpieczonego w Niemczech, w okresie od 1.06.2006 r. do 31.01.2013 r. i od 12.04.2013 r. do 10.11.2014 r. oraz od 8.06.2015 r. do 19.01.2016 r. wykonywana była bezpośrednio przy spawaniu łukowym lub cięciu termicznym w pomieszczeniach o bardzo małej kubaturze, z utrudnioną wentylacją, wobec czego powinna zostać uwzględniona na poczet emerytury pomostowej, zgodnie z treścią załącznika nr 1 pkt 28 do ustawy; oraz poprzez błędne nieustalenie, że ubezpieczony spełnił wszystkie warunki konieczne do uzyskania emerytury pomostowej;

- art. 232 zd. 2 k.p.c. poprzez niedopuszczenie dowodów zawnioskowanych w apelacji, gdy było to konieczne w celu ustalenia faktów koniecznych do rozpoznania sprawy.

2. Naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art. 3 ust. 1 w zw. z art. 3 ust. 3 oraz art. 4 ust. 1 i 49 i art. 2 pkt 3 ustawy o emeryturach pomostowych w zw. z art. 6 ust. 1 pkt 1 oraz art. 8 ust. 1, 2a i ust. 6 pkt 2 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, poprzez ich błędną wykładnię polegającą na przyjęciu, że w okresie od 1.06.2006 r. do 31.01.2013 r. i od 12.04.2013 r. do 10.11.2014 r. oraz od 8.06.2015 r. do 19.01.2016 r. ubezpieczony nie wykonywał pracy w warunkach szczególnych w myśl ustawy o emeryturach pomostowych wskazanych w załączniku nr 1 pkt 28 do ustawy wobec świadczenia przez ubezpieczonego pracy w Niemczech, w przypadku gdy praca ubezpieczonego w Niemczech w okresie od 1.06.2006 r. do 31.01.2013 r. i od 12.04.2013 r. do 10.11.2014 r. oraz od 8.06.2015 r. do 19.01.2016 r. wykonywana była bezpośrednio przy spawaniu łukowym lub cięciu termicznym w pomieszczeniach o bardzo małej kubaturze, z utrudnioną wentylacją, wobec czego powinna zostać uwzględniona na poczet emerytury pomostowej, gdyż zgodnie z wyrokiem TSUE z dnia 30.05.2018 r. C-517/16: świadczenie takie jak polska emerytura pomostowa jest świadczeniem z tytułu starości w rozumieniu rozporządzenia nr 883/2004, a nie świadczeniem przedemerytalnym w rozumieniu tego rozporządzenia. Wobec powyższego apelujący wskazał, że również zagraniczne okresy ubezpieczenia z innych państw członkowskich muszą zostać uwzględnione przy ocenie, czy ubezpieczony nabył prawo do emerytury pomostowej.

Mając na uwadze powyższe zarzuty apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez przyznanie mu prawa do emerytury zgodnie z jego wnioskiem, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania. Ponadto apelujący wniósł o zasądzenie od pozwanego na jego rzecz kosztów postępowania sądowego w I i II instancji według norm przepisanych.

W uzasadnieniu apelujący wskazał, iż w jego ocenie sam fakt, że praca była wykonywana za granicą nie dyskwalifikuje danej pracy jako pracy w warunkach szczególnych zgodnie z ustawą.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja okazała się nieuzasadniona.

Sąd pierwszej instancji ustalając stan faktyczny oparł się na całokształcie zebranego materiału dowodowego, należycie go rozważył i wskazał jakim środkiem dowodowym dał wiarę, przedstawiając prawidłową ich ocenę, którą właściwie uargumentował. Całość podjętych ustaleń faktycznych tego Sądu przedstawiona w pisemnym uzasadnieniu wyroku zasługuje na akceptację. Ustalenia te jako prawidłowe i znajdujące oparcie w materiale dowodowym Sąd Apelacyjny podziela przyjmując za własne, w związku z czym nie ma konieczności ich ponownego przytaczania w całości. Analiza akt postępowania wskazuje, że nie wystąpiło również naruszenie przepisów prawa materialnego.

Nie zasługiwał na uwzględnienie zarzut naruszenia art. 232 zd. 2 k.p.c. Wskazać należy, że przepis ten odnosi się do dopuszczenia dowodu z urzędu. Na podstawie obowiązujących przepisów nie można wyprowadzić wniosku, że sąd ma obowiązek dopuszczania dowodu z urzędu i prowadzenia postępowania dowodowego w zastępstwie stron. Przepis art. 232 k.p.c. w sposób klarowny określił, że to strony są obowiązane wskazać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Uzupełnieniem tej reguły jest to, że sąd może dopuścić dowód nie wskazany przez strony. Naruszenie przez sąd art. 232 zdanie drugie k.p.c. może mieć miejsce tylko wyjątkowo, jeżeli z materiałów sprawy wynika, że dopuszczenie z urzędu dowodów było szczególnie uzasadnione lub oczywiste.

W kontekście powyższego wskazać należy, że ubezpieczony dowody, których miał nie dopuścić Sąd I instancji, powołał dopiero w treści apelacji. Ponadto, nie zachodziła potrzeba ich przeprowadzenia, bowiem okres pracy ubezpieczonego w Niemczech nie mógł być zaliczony do okresu pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze (o czym mowa poniżej).

Apelacja ubezpieczonego skupiła się na wskazaniu, że okres świadczenia pracy w Niemczech powinien zostać uwzględniony na poczet emerytury pomostowej, zgodnie z wyrokiem TSUE z dnia 30.05.2018 r. C-517/16.

Przypomnieć należy, że w myśl art. 4 ustawy o emeryturach pomostowych, przy nabywaniu prawa do emerytury pomostowej uwzględnieniu podlegają przypadające przed dniem 1 stycznia 2009 r. okresy pracy w szczególnych warunkach w rozumieniu art. 32 i art. 33 ustawy emerytalnej, jednakże dotyczy to wyłącznie sytuacji spełnienia przez ubezpieczonego wszystkich pozostałych przesłanek określonych w art. 4, gdyż muszą one być spełnione łącznie.

Z kolei możliwość uzyskania emerytury pomostowej przez osoby niespełniające warunku z art. 4 pkt 6 przewiduje art. 49 ustawy, według którego prawo to przysługuje osobie, która: 1) po dniu 31 grudnia 2008 r. nie wykonywała pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3; 2) spełnia warunki określone w art. 4 pkt 1-5 i 7 i art. 5-12; 3) w dniu wejścia w życie ustawy miała wymagany w przepisach, o których mowa w pkt 2, okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3.

Oznacza to, że art. 49, w miejsce warunku z art. 4 pkt 6, wprowadza wymaganie, aby zainteresowany spełniał w dniu wejścia w życie ustawy (1 stycznia 2009 r.) warunek posiadania, co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych (por. np. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 13 marca 2012 r., II UK 164/11, OSNP 2013 nr 5-6, poz. 62 i z dnia 4 września 2012 r., I UK 164/12, LEX nr 1284720).

Sąd Okręgowy w niniejszej sprawie stwierdził, że nawet jeśli ubezpieczony wykonywał prace w szczególnych warunkach wymienioną w załącznikach do ustawy pomostowej w Niemczech to z powodu wykonywania jej poza granicami kraju i bycia tam ubezpieczonym okres ten nie może być zaliczony przy ustalaniu prawa do emerytury pomostowej jako okres pracy w warunkach szczególnych lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy.

Wyjaśnić należy, że w myśl art. 4 ustawy o emeryturach pomostowych, prawo do emerytury pomostowej przysługuje pracownikowi, a zgodnie z art. 2 pkt 3 tej ustawy, użyte w ustawie określenie pracownik oznacza ubezpieczonego, o którym mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 oraz art. 8 ust. 1, 2a i ust. 6 pkt 2 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, podlegającego ubezpieczeniu emerytalnemu z tytułu pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, a także ubezpieczonego, który przed dniem wejścia w życie ustawy z tytułu takiej pracy podlegał ubezpieczeniu społecznemu lub zaopatrzeniu emerytalnemu. Jak wyjaśnił Sąd Najwyższy, m.in. w wyroku z dnia 11 kwietnia 2018 r. (II UK 23/17, LEX nr 2490055), treść tego przepisu wskazuje, że rozumienie pojęcia "pracownika" jest odmiennie uregulowane w przypadku okresów pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze przypadających przed i po wejściu w życie ustawy o emeryturach pomostowych. Zgodzić się należy z wyrażonym w wyroku Sądu Najwyższego z 23 listopada 2016 r., II UK 430/15 (OSNP 2018/2/19), że w zakresie uprawnień do emerytury pomostowej - co do okresu pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze przed 1 stycznia 2009 r. - zachowuje aktualność dotychczasowe orzecznictwo Sądu Najwyższego, w tym także stanowisko, że wzajemna relacja między obowiązkiem zgłoszenia pracownika do ubezpieczenia i opłacania składek ciążącym na pracodawcy (ubezpieczeniem obowiązkowym) a pracowniczym statusem ubezpieczonego występuje jedynie w prawie ubezpieczeń społecznych. Zależność ta nie może być przenoszona na przepisy Kodeksu pracy. Z punktu widzenia przepisów Kodeksu pracy, które mają decydujące znaczenie przy ocenie statusu ubezpieczonego jako pracownika, dobrowolny charakter ubezpieczenia nie ma znaczenia. Zatem zgłoszenie do dobrowolnego ubezpieczenia nie wyklucza pracowniczego zatrudnienia u zagranicznego pracodawcy (zagranicznego armatora).

Inaczej natomiast rzecz się przedstawia w przypadku okresu pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze po 31 grudnia 2008 r. (po wejściu w życie ustawy o emeryturach pomostowych), a więc okresu wskazanego w art. 4 pkt 6 ustawy pomostowej. Ustawodawca przez odesłanie do art. 6 ust. 1 pkt 1 o systemie ubezpieczeń społecznych (pomijając niemający znaczenia dla niniejszej sprawy art. 8 ust. 1, 2a i ust. 6 pkt 2 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych) wyjaśnia, że pracownikiem jest, po pierwsze, osoba fizyczna, która jest pracownikiem na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej, po drugie, która podlega ubezpieczeniu emerytalnemu z tytułu

pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, a więc odrębnemu (szczególnemu) ubezpieczeniu określonymu w ustawie o emeryturach pomostowych. Zatem nie ma przymiotu pracownika w rozumieniu art. 2 pkt 3 ustawy o emeryturach pomostowych osoba wykonująca po 31 grudnia 2008 r. pracę poza obszarem Rzeczypospolitej Polskiej i niepodlegająca szczególnemu systemowi ubezpieczenia (ubezpieczeniu w Funduszu Emerytur Pomostowych). W konsekwencji taka osoba nie spełnia warunku z art. 4 pkt 6 ustawy o emeryturach pomostowych (nie jest pracownikiem, który po dniu 31 grudnia 2008 r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3) i w związku z tym jej prawo do emerytury pomostowej może być ustalone wyłącznie na podstawie art. 49 tej ustawy.

Mając na uwadze przytoczone powyżej ugruntowane orzecznictwo Sądu Najwyższego, które Sąd Apelacyjny w składzie rozpoznającym niniejszą sprawę, w pełni podziela, uznać należy, że trafna jest ocena Sądu Okręgowego, zgodnie z którą skoro prace wykonywane przez ubezpieczonego w okresie przed 1 stycznia 2009 roku – prace spawacza – nie były pracami w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych, to nie można było przyznać mu prawa do wnioskowanego świadczenia na podstawie art. 49 ustawy o emeryturach pomostowych. Z niekwestionowanych przez ubezpieczonego ustaleń faktycznych w tym zakresie wynika, że praca M. S. nie była wyłącznie pracą z pkt 28 załącznika nr 1 do ustawy o emeryturach pomostowych tj. - pracą bezpośrednio przy spawaniu łukowym lub cięciu termicznym w pomieszczeniach o bardzo małej kubaturze, z utrudnioną wentylacją (podwójne dna statków, zbiorniki, rury itp.). Ponadto, skoro niemożliwym było uznanie zatrudnienia ubezpieczonego na terenie Niemiec jako okresu pracy w szczególnych warunkach w rozumieniu ustawy o emeryturach pomostowych (jako że okresu wykonywania po 31 grudnia 2008 r. pracy poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez osobę niepodlegającą ubezpieczeniu w Funduszu Emerytur Pomostowych nie zalicza się do okresu pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze), to uznać należało, że ubezpieczony nie spełnia przesłanek do przyznania mu prawa do emerytury pomostowej na podstawie art. 4 pkt 6 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych. Podobne stanowisko zajął Sąd Apelacyjny w Gdańsku w wyroku z dnia 19 czerwca 2018r. w sprawie III AUa 1970/17.

Mając na uwadze powyższe Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację ubezpieczonego.

Urszula Iwanowska Barbara Białecka Gabriela Horodnicka-Stelmaszczuk